

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. juli 2011 —
Cementos Portland Valderrivas mod Kommissionen**

(Sag T-296/11 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — begæring om oplysninger — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2011/C 282/50)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pamplona, Spanien) (ved advokat L. Ortiz Blanco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castilla Contreras, C. Urraca Caviades og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Rivas)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K(2011) 2368 endelig af 30. marts 2011 om en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (sag 39520 — Cement og lignende produkter)

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. juli 2011 —
HeidelbergCement mod Kommissionen**

(Sag T-302/11 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — begæring om oplysninger — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2011/C 282/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Tyskland) (ved advokaterne U. Denzel, T. Holzmüller og P. Pichler)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer, R. Sauer og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af Kommissionens afgørelse K(2011) 2361 endelig af 31. marts 2011, om en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning nr. 1/2003 (sag 39520 — Cement og lignende produkter)

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

**Appel iværksat den 14. juni 2011 af Ioannis Vakalis til
prøvelse af Personalerettens dom af 13. april 2011 i sag
F-38/10, Vakalis mod Kommissionen**

(Sag T-317/11 P)

(2011/C 282/52)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Ioannis Vakalis (Luvinat, Italien) (ved advokat S.A. Pappas)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Der gives appellanten medhold i de i første instans nedlagte påstande, med undtagelse af den påstand, som Personaleretten med føje afviste.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger

Anbringender og væsentligste argumenter

Genstanden for denne appel er ophævelse af den af Personaleretten (Første Instans) afsagte dom af 13. april 2011 i sag F-38/10, Vakalis mod Kommissionen.

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt sig fire anbringender.

- 1) Første anbringende om, at Personalerettens begrundelse er ulogisk, idet retten ikke drog konklusioner af sine konstateringer, for så vidt som denne konstaterede, at det tilkommer Kommissionen at tage hensyn til valutakursændringer. Kommissionen tager imidlertid ikke hensyn til dette spørgsmål. Den appellerede dom er derfor behæftet med en ulogisk begrundelse.
- 2) Andet anbringende om, at Personaleretten misforstod det spørgsmål, som blev forelagt den. Det fremgår af den appellerede dom, at Personaleretten antog, at appellanten forespurgte den, om forskelsbehandlingen mellem de tjenestemænd, der er omfattet af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten af 1969, og de tjenestemænd, der er omfattet af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004, var ulovlig, mens det spørgsmål, som blev forelagt retten, var, om »de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser er diskriminerende derved, at de behandler forskellige situationer ens«. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at retten fejlagtigt forkastede anbringendet om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

3) Tredje anbringende om, at Personaleretten foretog en ændring af begrundelsen. Appellanten har gjort gældende, dels at den budgetmæssige begrundelse for de almindelige gennemførelsesbestemmelser først fremkom under retsmødet, dels at denne begrundelse er forskellig fra den begrundelse, som appellanten modtog i afslaget på hans klage (en begrundelse, som Personaleretten i øvrigt fandt var utilstrækkelig). Ifølge retspraksis skal retten ikke afhjælpe en eventuel manglende begrundelse eller supplere Kommissionens begrundelse ved at tilføje eller erstatte elementer, som ikke fremgår af den anfægtede beslutning selv.

4) Fjerde anbringende om, at der blev foretaget et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som Personaleretten forkastede anbringendet vedrørende ligebehandlingsprincippet, eftersom appellanten ikke godtgjorde, at der forelå en ubegrundet forskelsbehandling. Appellanten godtgjorde imidlertid, at den pågældende forskelsbehandling ikke var begrundet i indførelsen af euroen, som var den oprindelige begrundelse for afslaget på klagen.

Sag anlagt den 23. juni 2011 — Régie Networks og NRJ Global mod Kommissionen

(Sag T-340/11)

(2011/C 282/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Régie Networks (Lyon, Frankrig) og NRJ Global (Paris, Frankrig) (ved advokaterne B. Geneste og C. Vannini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Den Europæiske Union har pådraget sig et erstatningsansvar på grundlag af:

— Kommissionens ulovlige beslutning af 10. november 1997 om statsstøtte N 679/97

— Kommissionens manglende handling efter konstateringen af ulovligheden anført i skrivelse rettet til de franske myndigheder den 8. maj 2003.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at erstatte hele det tab, som sagsøger har lidt på grund af de fejl, der fremgår af stævningen. Tabet udgør:

— det indbetalte skattebeløb for perioden fra den 1. januar 1998 til den 31. december 2002

— honorarer afholdt til at føre sag for at få tilbagebetalt skatten betalt for perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2002

— honorarer afholdt i forbindelse med den nærværende sag.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender:

1) Første anbringende vedrører den fejl, der blev begået på grund af ulovligheden af Kommissionens beslutning af 10. november 1997. Efter at have undersøgt ordningen til støtte for radiofoni i 1997, erklærede Kommissionen den for i overensstemmelse med traktaten, dog uden at undersøge ordningens finansieringsmåde, selv om den er forpligtet hertil i henhold til en af Domstolen fast etableret retspraksis på dette område, i det omfang hvor denne finansiering var en integrerende del af den omhandlede støtteordning. Beslutningen vedtaget af Kommissionen på en sådan måde er ulovlig og udgør en fejl, der skaber et ikke-kontraktretlig erstatningsansvar for Den Europæiske Union.

2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, som følge af Kommissionens undladelse i 2003 af at afhjælpe de skadelige virkninger af beslutningen af 1997. Kommissionen konstaterede ulovligheden af sin beslutning af 10. november 1997 senest den 8. maj 2003, den dato hvor den rettede en skrivelse til de franske myndigheder, hvori den anførte, at finansieringsmåden for støtte til radiofoni, som den sidst godkendte ved beslutning af 10. november 1997, var i strid med traktaten. Kommissionen tog imidlertid ingen foranstaltninger med henblik på at afhjælpe den konstaterede ulovlighed. Det er på det grundlag, at sagsøgerne er af den opfattelse, at Kommissionens undladelse af at afhjælpe de tab, der opstod på grund af den ulovlige beslutning, den vedtog i 1997, er i strid med principperne om god forvaltningsskik, der er et generelt princip i EU-retten, og således kan pådrage Unionen et erstatningsansvar.

Sag anlagt den 7. juli 2011 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-359/11)

(2011/C 282/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Hafez Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne P. Grollet og G. Karouni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union